

NYHEDSORIENTERING

FEBRUAR-MARTS 2016:

Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika

Tom Gillesberg til Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts: Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

Download (PDF, Unknown)

NATO misundelig på Ruslands Luftoperationer i Syrien

6. marts 2016 – På trods af USA's og NATO's offentlige kritik af Ruslands »upræcise« bombning i krigen i Syrien, er NATO tilsyneladende, bag lukkede døre, fuld af beundring for de russiske luftoperationer. I en rapport om en artikel i det tyske magasin Focus påpeger Sputnik en klassificeret NATO-rapport, der indrømmer Ruslands overlegne præcision og effektivitet, samt det russiske militærs høje, professionelle

niveau; den konkluderer, at virkningen af de russiske piloters luftangreb er højere end alliancens. Det hemmelige dokument siger, iflg. *Focus*, at 40 russiske kampfly, udstationeret på den russiske base i Latakia, udfører op til 75 sortier om dagen og hver gang leverer præcise og effektive luftangreb, alt imens NATO-styrker, der har 180 kampfly, kun er i stand til at ramme 20 mål om dagen.

En rapport for et par dage siden på *SouthFront*-websitet påpeger de russiske luftstyrkers demonstration af evner i Syrien, som NATO og Vesten ikke havde forventet. Disse evner kommer som resultat af både nye teknologier og nyt udstyr, samt en opgradering af mandskabet. I kølvandet på krigen i Georgien i 2008, rapporterer *SouthFront*, blev enheder fra de russiske luftstyrker (VKS) konsolideret og reorganiseret, og russiske piloter begyndte at få flere flyvetimer.

Rapporten sagde, at de russiske luftstyrker demonstrerede de følgende evner i Syrien:

- * Evnen til at deployere og opretholde en styrke på 100 kampfly i flere måneder under vanskelige forhold, og evnen til at opretholde en høj rate af kampmissioner.

- * Evnen til at fungere i en kompleks rekognosceringsangrebsmåde, der muliggjorde efterretningsdata fra forskellige kilder, inkl. fly, satellitter, droner og agenter, at blive konverteret til data for angrebsmål og således endda gøre det muligt, at mobile mål, såsom fjendtlige kolonner af tropper og forsyninger, hurtigt kan angribes.

- * Evnen til at udføre tæt luftstøtte, så vel som også afbrydelse og undertrykkelse på slagmarken imod en fjende, der opererer skjult.

- * Evnen til at kunne operere under alle vejrforhold, og på alle tider af døgnet.

- * Evnen til at bruge præcisionsstyrede våben.

* Evnen til at integrere langtrækkende luftvarslingsfly såsom A-50 samt efterretnings- og jordovervågningsfly, såsom Il-20 og Tu-214R, i operationernes overordnede koncept.

* Evnen til at bruge droner i stor skala som en del af en integreret luftoperation.

Der er evner, som de ikke har demonstreret, såsom de organiserende angrebepakker for at gennembryde et luftrum, der er kraftigt forsvaret, men dette har NATO heller ikke gjort. »Alt tyder på, at det russiske VKS ikke vil hvile på laurbærrene, men i stedet vil fortsætte med at opbygge deres styrkeområder og fjerne svagheder, således, at det vil blive en endnu mere kapabel styrke i den næste konflikt, det må udkæmpe«, konkluderer SouthFront.

<https://southfront.org/russia-defense-report-russian-aerospace-forces-in-syria-and-beyond/>

Ruslands udenrigsminister Lavrov: »Ikke ét eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«

3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den

russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbitret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's

politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for løsningen af alle spørgsmålene på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Tyrkiet og Saudi-Arabien vil sabotere våbenstilstand i Syrien

29. februar 2016 – Generalløjtnant Sergei Kuralenko, chef for det russiske militære koordinationscenter i Latakia, sagde i går, at, ikke alene var der indløbet rapporter om, at Tyrkiet havde skudt ind over grænsen ind i Tel Abyad, men også, at skønsmæssigt 100 militante kæmpere var krydset over grænsen fra Tyrkiet og ind i Syrien for at tilslutte sig et ISIS-angreb på landsbyen. Tel Abyad, der ligger omkring 70 km øst

for Kobani, blev tilbageerobret af det kurdiskanførte Folkets Beskyttelsesenheder (YPG) og hermed allierede arabiske militser i juni måned 2015. Den russiske rapport kom tilsyneladende fra YPG, der hævdede at have slået ISIS-angrebet tilbage.

Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov udstedte i dag en ligefrem advarsel til, og om, Tyrkiet. Det er meget farligt, at Tyrkiet »ikke har forladt ideen om angreb hen over grænsen ... for at skabe visse zoner på syrisk territorium langs den tyrkiske grænse«, sagde Ryabkov. »Vi har tidligere set eksempler, hvor følelserne rent faktisk løb af med dem, der traf beslutningerne i Tyrkiet.« Hvis dette skulle ske under våbenstilstanden, »kunne det udvikle sig til en tidsindstillet bombe, der ville afstedkomme, ikke en forsinket, men en omgående handling. Jeg ønsker at advare mine tyrkiske kolleger imod dette«, sagde han.

Unavngivne tyrkiske regeringsfolk benægtede, at de skulle have beskydt Tel Abyad; men i dag indrømmede andre derimod, at der var blevet skudt hen over grænsen ind i Azaz og hævdede, at deres mål er ISIS og ikke de kurdiske YPG-styrker, der er omfattet af våbenstilstanden.

Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir anklagede også Rusland og den syriske regerings luftvåben for at overtræde våbenstilstanden og sagde, at Riyadh diskutererede spørgsmålet med internationale magter. Under en pressekonference med den danske udenrigsminister [Kristian Jensen] i Riyadh sagde al-Jubeir, at der ville foreligge en »Plan B«, hvis det blev klart, at den syriske regering og dens allierede ikke var seriøse mht. våbenstilstanden, selv om han ikke kom med nogen detaljer. Virkeligheden er den, at saudierne ikke har magt til at gennemtvinge nogen Plan B.

Foto: Den saudiske og danske udenrigsminister, hhv. Adel al-Jubeir og Kristian Jensen, under den fælles pressekonference i Riyadh, 28. februar 2016.

Schiller **Instituttets**
foretræde
for **Folketingets**
Udenrigsudvalg
den 1. marts 2016:
Syrisk våbenhvile er en
chance
for et nyt paradigme for
samarbejde om fred gennem
økonomisk udvikling

En delegation fra Schiller Instituttet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diasbilleder:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og

ødelæggelse, der har præget Mellempøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

Putin går frem med fredsinitiativ for Syrien; Det haster med at få Obama og briterne smidt ud

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den russiske præsident Vladimir Putin går frem i denne uge med det nye initiativ for en våbenhvile i Syrien, med dens fulde implikationer for at standse krigsmagerne. Elementer i denne proces i perioden 22.-23. feb. tøjrer Obama og hans London-kontrollers med flere og flere begrænsninger. Det geopolitiske slæng finder det stadig vanskeligere at gennemføre deres sædvanlige, beskidte tricks. Dette skaber en ny mulighed for os til at handle for at få Obama væk, og virkelig bryde med det britiske imperieparadigme, der er den oprindelig ansvarlige for ødelæggelsen i Mellempøsten/Nordafrika og Europa. De aktuelle omstændigheder udgør de perfekte

betingelser for fornuftige kræfter i hele USA – og i hele verden – for at komme frem og præstere dette.

»Der er ingen mulighed«, sagde Lyndon LaRouche i dag og understregede det som en presserende hastesag. »Med mindre der gøres noget særligt for at få Obama smidt ud af embedet«, er der ingen chance for succes. Det er vigtigt, sagde han, at »bryde det britiske overtag. Det er menneskehedens eneste chance. Obama må fjernes, på den ene eller anden måde. Det er den eneste mulighed.«

Den 22. feb. nåede de fælles formænd for ISSG (Den Internationale Støttegruppe for Syrien) – Rusland og USA – frem til en formel aftale om »Betingelser for Ophør af Fjendtligheder i Syrien«, efter en telefonsamtale mellem Putin og Obama, efter anmodning fra Kreml. Dernæst udstedte Putin en fuld og officiel »Særlig Erklæring« <http://en.kremlin.ru/events/president/news/51376>

om den nye aftales betydning, der omfatter en gentagelse af principperne og en specifikation af deres gennemførelse. Med hensyn til overholdelse af kravene siger Putins erklæring: »For at opnå dette mål vil vi etablere en kommunikations-hotline og, om nødvendigt, en arbejdsgruppe til udveksling af relevant information ... «

Putin understregede yderligere, at der må skabes betingelser »for lancering af en politisk proces på lang sigt gennem en bred, inter-syrisk dialog i Geneve, under FN's regi«.

Moskva annoncerede dernæst, inden for 24 timer, mere implementering. Generalmajor Igor Konashenkov, talsmand for Forsvarsministeriet, udstedte i dag en erklæring, der sagde, at Rusland har forberedt logistikken for den 'varme linje' mellem USA og Rusland og overgivet det til USA til at blive igangsat. For det andet har Rusland etableret et »koordinationscenter til forsoning« af de krigsførende parter, på Kheimin-flybasen nær Latakia idet vestlige Syrien. Dets

funktioner vil være at »yde maksimum assistance« til alle, der beder om det. Der vil blive oprettet hotlines for at overvåge våbenstilstanden. Centeret vil assistere indsatser for humanitær hjælp.

I modsætning hertil fulgte Obama op på telefonsamtalen og aftalen med Putin ved ikke at komme med en erklæring og blot frigive et udskrift på to afsnit, der blev udlagt på Det Hvide Hus' nyhedsside. Første afsnit bekræftede blot telefonsamtalen og aftalen; alt imens det andet afsnit rapporterede, at Obama revsede Putin for forseelser i Ukraine. Den britiske udenrigsminister Philip Hammond fulgte trop ved at rave om, at den nye aftale »kun vil holde, hvis der finder et betydeligt sindelagsskift sted i det syriske regimes og dets støtters opførsel. Især må Rusland honorere denne aftale ved at afslutte sine angreb på syriske civile ... « osv.

I realiteten udgør Putins fredsinitiativer i Syrien rammerne for den Silkevej/Marshallplan, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets mobilisering har foreslået, og som er indbefattet i præsident Xis nylige besøg til regionen. Dette er midlet til at afslutte striden og genoprette en fremtid i hele regionen.

Det, der blokerer for dette, er, at amerikanere stadig finder sig i, at Obama sidder i embedet, og i den britiske imperiebesættelse. Tiden til at komme af med dette er for længst overskredet.

Foto: Vladimir Putins tale efter Ruslands og USA's vedtagelse af en fælles erklæring om Syrien. (en.kremlin.ru)

RADIO SCHILLER den 22. februar 2016: Knæk Det britiske Imperium med en tysk-russisk udviklingskorridor og et kinesisk-koreansk- russisk hurtigtog

Med næstformand Michelle Rasmussen

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at

våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og

han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

POLITISK ORIENTERING 18. februar 2016: Rusland tager strategisk lederskab/ Bail-in ikke holdbart/ Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Efter russisk dagsordens- forslag: FN's Sikkerhedsråd pålægger Tyrkiet at 'overholde international lov' og stoppe beskydning af Syrien

17. februar 2016 – Tirsdag blev Tyrkiets beskydning af syrisk territorium taget op i FN's Sikkerhedsråd efter anmodning fra Rusland, og Rådet vedtog enstemmigt at henstille til Tyrkiet om at standse sine angreb. I et møde bag lukkede døre fik Rådets medlemmer en briefing om Tyrkiets krænkelser af syrisk suverænitet. Efterfølgende sagde Sikkerhedsrådets formand, Venezuelas ambassadør Rafael Ramirez, til journalister, at "alle medlemmer af sikkerhedsrådet ... var enige om at bede Tyrkiet om at overholde international lov", som det citeredes af TASS. Rådet bekræftede sine forpligtelser i forhold til München-aftalen,

Ramirez sagde, at "medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd er bekymrede over de tyrkiske angreb på et antal syriske regioner ... " Han talte specifikt imod angreb på kurderne. "Et af de spørgsmål, som nogle lande, inklusive Venezuela, har rejst, er, at det kurdiske folk må inddrages i diskussionerne ... Noget, som er vigtigt – kurderne kæmper mod terrorist-grupper

på landjorden, og dette er en betydningsfuld faktor for alle ...
”

At russerne tager lederskabet i forsvaret for suverænitet og international lov i FN-processen står indlysende klart. I sidste uge sendte den syriske regering breve til Rådet og rapporterede om Tyrkiets angreb på kurdiske militsstyrker i Syrien, samt hævdede, at Tyrkiet krænkede Syriens suverænitet. I går anmodede Rusland om at få dette spørgsmål sat på Rådets dagsorden.

Den russiske Udenrigsministerium offentliggjorde en udtalelse d. 15. februar, der sagde, at Rusland ser den tyrkiske aktion som ”en direkte støtte til international terrorisme, i modstrid med relevante resolutioner i FN’ Sikkerhedsråd og de forpligtelser, som Tyrkiet har påtaget sig i Wien, New York og München, som medlem af den Internationale Støttegruppe for Syrien.” Derfor ”vil Rusland støtte initiativet for at sætte dette spørgsmål på Sikkerhedsrådets dagsorden, hvilket burde afstedkomme en utvetydig vurdering af Tyrkiets provokerende politik, der truer fred og sikkerhed i Mellemøsten og derudover.”

**General Kujat: 'Uden russerne
ingen fred';**

**Hvis Tyrkiet invaderer
Syrien, har vi en**

nedsmeltning

15. februar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den forhenværende chef for NATO's Militærkomite (2002-05) og forhenværende stabschef for det tyske Bundeswehr (2000-02), talte igen den 14. feb. om behovet for at arbejde sammen med Rusland i Syrien for at afslutte krigen og således undgå en global konfrontation mellem NATO og Rusland. Søndag aften optrådte han på ARD-TV's Anne Will show, hvor han fortsatte sin helligelse til at fremprovokere en offentlig debat og sætte standarden for en strategisk evaluering.

Mod showets slutning gik Kujat imod de andre gæsters anti-russiske ytringer med et realitetschok. Han lagde ud med at sige, at vi burde behandle Medvedevs tale den 13. feb. ved München Sikkerhedskonferencen som »en appel« til os om at tale sammen. Vi havde skåret alle vore bånd til Rusland over, såsom suspenderingen af NATO-Rusland Rådet, »som er et særdeles fleksibelt instrument ... Vi kunne på fremragende vis bruge Militærkomiteen i et arrangement med lederen af den russiske generalstab til at aftale forholdsregler i Ukraine, der opbygger tillid til militæret. Det er ikke blevet brugt!«

Over for afbrydelser, der sagde, at »det er alt for simpelt« fra gæsten Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet (Tysk, SPD), påpegede general Kujat konsekvenserne af ikke at gøre dette nu: »Den fare, som Syrien repræsenterer, er totalt undervurderet. Hvis Tyrkiet invaderer Syrien og render ind i russiske tropper, så står vi med et NATO-medlem i konflikt med Rusland. Vi er så alle i konflikt med Rusland ... Tyrkiet har igen og igen prøvet på at trække NATO ind i det, nøgleord Patriot-missiler, nøgleord AWACS. Jeg kan kun advare om, at man ser denne situation for at være så alvorlig, som den er, og lægger pres på vore allierede, og en af disse er Tyrkiet.« Tidligere i debatterne sagde han, at, hvis Tyrkiet invaderer, »så ville det blive en atomar nedsmeltning«, og vi må holde os virkeligheden for øje. Han brugte termen super-GAU (tysk:

Grösste Atom-Unfall; det største atomuheld), et udtryk, der refererer til en atomar nedsmeltning.

Som svar til en schweizisk journalist-gæst, der opfordrede til at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med missiler til at nedskyde russiske kampfly, benyttede general Kujat lejligheden til at påpege, at vi for to år siden lå i forhandlinger med Rusland om at afslutte krigen, men lige præcis denne »moderate opposition« standsede det ved at insistere på, at Assad måtte gå som en forudsætning. Resultatet? »I denne periode har vi fået titusinder af døde og millioner af flygtninge.« Han fortsatte, lad os ikke gentage denne fejltagelse. Vi har brug for tre skridt for en fredelig løsning: afslutte borgerkrigen, fordrive ISIS og en demokratisk, legitim, parlamentarisk regering i Syrien, »der skaber forudsætningerne for en form for Marshallplan til genopbygning af dette land.«

<http://daserste.ndr.de/annewill/videos/Bomben-und-Elend-in-Syrien-Laesst-sich-der-Krieg-stoppen,annewill4508.html>

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer, generel krig ville være USA's ansvar

14. februar 2016 – Under spørgsmål & svar-sessionen ved Sikkerhedskonferencen i München den 13. feb. udtalte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at den amerikanske udenrigsminister John Kerry, under sin forudgående tale i München, sagde, at militært samarbejde med Rusland er, hvad

USA ønsker. Men, sagde Lavrov, han finder, at udtalelser, der kommer fra Ashton Carters Pentagon, modsiger ønsket om samarbejde. Lavrov nævnte USA's insisteren på at fortsætte sine egne militære handlinger i Syrien samtidig med, at det forlanger, at Rusland standser sin kampagne – til trods for, at begge kampagner har terrorgrupper som deres mål, rapporterede RT i dag.

Lørdag understregede Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München: »Nøglen til at afgøre både det humanitære problem og spørgsmålet om en våbenhvile er etablering af et dagligt, time-for-time samarbejde og ditto koordinering mellem det amerikanske militær, som leder af deres koalition, og Ruslands militær, eftersom vi [Rusland] arbejder i Syrien efter invitation fra den syriske regering.« Lavrov sagde, at samarbejde med den Russiske Føderation er vigtigt, eftersom Moskva »har en vis indflydelse i Damaskus«.

Lavrov sagde: »Diskussionen omkring våbenhvilen bevæger sig ud på et sidespor for at standse den russiske luftstyrkegruppering og rejser således mistanker og giver anledning til fortrydelige tanker omkring, hvad resultatet af alt arbejdet i München om [Støttegruppens kommunique] vedtaget den 12. februar har været.« »Hvis der ikke finder ærlige, daglige kontakter sted mellem militæret – i regionen, på ethvert andet, passende sted, hvorfra det er muligt klart at se, hvad der foregår på 'jorden', og hvorfra det ville være muligt at styre det, der foregår på 'jorden', så vil intet blive gennemført. Kontakter mellem militæret er fastlagt i denne erklæring [Gruppens kommunique]. Hvis USA 'bakker ud', påtager det sig et kolossalt ansvar«, sagde Lavrov.

»Det faktum, at diskussionen omkring denne våbenhvile er ved at glide over mod at prioritere standsningen af de russiske luftstyrkers operationer, får mig til kraftigt at mistænke, at vore anstrengelser for fred vil ende surt. Hvis militæret ikke opretholder en ærlig, dag-til-dag kontakt, kan intet opnås«, sagde Lavrov. »Hvis amerikanerne forsøger at spole tilbage nu,

ville ansvaret være deres«, tilføjede han, iflg. RT's rapport.

**RADIO SCHILLER den 15.
februar 2016:
Hvornår krakker den første
storbank i Europa?
Tyrkiet og Saudi Arabien på
vej ind i Syrien?
Gravitationsbølger**

Med formand Tom Gillesberg

**Interviews fra München:
General Kujat, Ischinger og
Medvedev:
Vil USA og Rusland
samarbejde; eller gå i krig**

over Syrien?

Wiesbaden, 12. februar 2016 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05) og stabschef for Bundeswehr (2000-02), den tyske general Harald Kujat (pensioneret), gentog offentligt, hvad alle ved München Sikkerhedskonferencen den 12.-14. feb. ved: Rusland kan ikke ignoreres.

Som han i dag sagde til *Neue Passauer Presse*, der spurgte, om det var Putins plan, at operationerne omkring Aleppo skulle øge konflikten i Syrien: »Nej. Rusland går frem efter en strategisk plan. Putins mål er at støtte de syriske tropper i deres offensiv i Islamisk Stats områder. Hidtil har Aleppo været et punkt, der blokerede for dette mål, idet byen har været kontrolleret af den syriske opposition. Man bør ikke glemme, at Rusland har foreslået en våbenhvile med start 1. marts. Dette er en chance.«

På spørgsmålet, »Argumenterer De for samarbejde med russerne?« svarede han: »For det første har russerne med deres militære intervention gjort fredsprocessen mulig. Frem til september 2015 befandt vi os i et totalt dødvande. Hverken amerikanerne eller europæerne havde en strategi for et fredeligt Syrien, og de var heller ikke rede til at blive massivt engageret. Vi må give denne proces en chance. Før den russiske intervention var situationen denne: Den syriske hær stod på randen af kollaps. Jeg ville kun have givet dem nogle få ugers eksistens tilbage. Men så ville Syrien være kollapsede, og IS ville have overtaget landet. Det næste mål ville have været Libanon – og derefter Israel. Det ville have haft vidtgående konsekvenser for os.«

Samtidig med, at Kujat blev interviewet i går, gav også formanden for München Sikkerhedskonferencen, Wolfgang Ischinger, et interview i går aftes, til ZDF-TV's aggressive nyhedsvært Klaus Kleber – dette efter, at det forlød, at den russiske premierminister Dmitry Medvedev gav interview til *Handelsblatts* globale udgave, hvor han advarede om, at

udenlandske troppedeployeringer i Syrien ville udløse en permanent Tredje Verdenskrig.

Først gav Ischinger udtryk for Medvedevs ønske om, at alle skulle sætte sig ved forhandlingsbordet, men så kom Ischinger pludselig med, at russerne også måtte standse deres offensiv. ZDF's Kleber spurgte dernæst, men hvis russerne ikke standser, og Vesten massivt øger sin støtte til oprørerne, »Vil dette simpelt hen ikke betyde mere krig?« Ischinger svarede, at det ikke ville være godt, men hvis der ikke sker noget i denne weekend, her, så »må Obama og Putin tale med hinanden for at komme sammen ved et topmøde, hvor de indgår en overordnet, strategisk aftale. Dette kan kun forhandles igennem af lederne af disse to magter. Det kan udenrigsministre ikke gøre; der jo i alle tilfælde er underlagt ordrer, især i USA's og Ruslands tilfælde. Dernæst mener jeg, at vi må have et topmøde af den art, som blev afholdt for 30 år siden mellem Ronald Reagan og Mikhail Gorbachov.«

Kleber, der skiftede emne, spurgte, Vesten kaster også bomber; findes der »onde russiske bomber og gode vestlige bomber?« Ischinger svarede, at, i en ideel situation, burde de to magter ikke blot have en fælles, strategisk løsning, men også, at de udefra kommende magter, der var involveret i Syrien, burde »sætte deres militære enheder, så at sige, under fælles militærkommando«.

NATO's Stoltenberg angriber Rusland

ved München Sikkerhedskonference; Ruslands Medvedev: daglig amerikansk-russisk dialog nødvendig for at standse ny kold krig

13. februar 2016 – I en tale, der var fjendtlighedsindret over for Rusland, helligede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hele sin korte tale ved Sikkerhedskonferencen i München til at angribe Rusland. Idet han hurtigt afviste truslen fra ISIL, sagde Stoltenberg i begyndelsen, »Vi har set et mere selvhævdende Rusland. Et Rusland, der destabiliserer den europæiske sikkerhedsorden.«

Idet han hyklerisk talte om at forhindre krig og om nødvendigheden af at åbne op for en dialog, meddelte han endda, at han havde talt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af München, »for at udforske muligheden for at sammenkalde et møde i NATO-Rusland Rådet«. Men dernæst understregede Stoltenberg, »Politisk engagement betyder ikke en tilbagevenden til sædvanlige gøremål. Vi befinder os i en ny virkelighed mht. Rusland.«

Han pralede med den internationale enhed omkring sanktionerne, suspenderingen af Rusland fra G-8 og »voksende støtte til vore partnere i øst« som respons til »Ruslands handlinger i Ukraine«.

»Og NATO er i gang med den største styrkelse af vores kollektive forsvar i årtier«, sagde han, »for at sende et magtfuldt signal for at afskrække enhver aggression eller intimidering«, sagde han.

Denne »multinationale«, »fremskudte tilstedeværelse« i Øst er »for at gøre det klart, at et angreb på én allieret ikke kun vil blive besvaret af nationale styrker, men af styrker fra hele Alliancen.«

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev, der talte hurtigt efter Stoltenberg, bemærkede NATO-chefens fjendtlighed. (Se nedefor)

Medvedev: Amerikansk-russisk dialog er nødvendig hver dag for at standse en krise som den Kolde Krig i 1962

13. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i dag, under den årlige Sikkerhedskonference i München, til USA, NATO og Europa, at de skulle stoppe deres krigspropaganda imod Rusland, fordi det kun reflekterer en farlig, ny kold krig.

»Vi mener, at NATO's politik imod Rusland stadig er fjendtlig og generelt set forstokket«, sagde premierministeren. »For at sige det ligeud, så er vi hastigt i færd med at glide ind i en periode med en ny, kold krig. Rusland er blevet fremstillet som så godt som den største trussel mod NATO, eller mod Europa, Amerika og andre lande (hvilket hr. Stoltenberg netop havde demonstreret). De viser skræmmende film om Rusland, der starter en atomkrig. Jeg er undertiden forvirret: er dette 2016, eller 1962? (Parentes tilføjet).

For at gøre det fuldstændig klart, at en sådan propaganda kunne føre til et atomopgør, nævnte Medvedev udtrykkeligt missilkrisen på Cuba. Men, understregede han, forskellen dengang var, at en dialog forhindrede en »atomar apokalypse«.

»Jeg vil gerne citere John F. Kennedy, der brugte meget enkle, men passende ord, 'Indenrigspolitik kan kun besejre os; udenrigspolitik kan dræbe os'«, sagde han. »I begyndelsen af 1960'erne stod verden ved indgangen til en atomar apokalypse,

men de to rivalerende magter fandt modet til at indrømme, at ingen politisk konfrontation var tabet af menneskeliv værd.«

Men, med dagligt samarbejde mellem USA og Rusland, sagde han, »og jeg mener dagligt – hver dag«, kan krig undgås.

»Næsten hver dag henviser man til os som den mest forfærdelige trussel mod NATO som helhed eller mod Europa, Amerika og andre lande specifikt«, sagde Medvedev, [men] »vi er blevet klogere ... Og vi er ikke splittet af ideologiske fantomer og stereotyper. Jeg mener, at de udfordringer, som vi i dag står overfor, ikke vil føre til konflikt, men snarere vil opmuntre os til at komme sammen i en fair og ligeværdig forening, der vil gøre det muligt for os at bevare freden i de næste 70 år, mindst.«

Han lagde ikke fingrene imellem mht. Syrien. »Terrorisme er en udfordring for hele civilisationen: vi må ikke opdele terrorister i venner, fjender, ekstremister eller 'moderater'. ... Jeg tror, at Daesh [arabisk for ISIS] bør være taknemlige over for mine kolleger, visse vestlige ledere, der umuliggjorde et sådant samarbejde« mellem Rusland og Vesten, sagde Medvedev.

»Det er vigtigt at bevare en forenet, syrisk stat og forhindre, at den falder fra hinanden i religions-baserede fragmenter. Verden har ikke råd til endnu et Libyen, Yemen eller Afghanistan.«

BRIKS er en betydningsfuld

global magtfaktor, siger russisk viceudenrigsminister

8. februar 2016 – Ruslands viceudenrigsminister Sergey Ryabkov understregede i dag, at angreb på BRIKS-grupperingen er den bedste indikator for dens globale betydning.

I bemærkninger til TASS i dag sagde Ryabkov, "Der er i dag, specielt i Vesten, megen spekulation om, at den økonomiske dynamik i nogle af BRIKS-medlemslandene er ved at gå i stå, og at sammenslutningen ikke er, hvad den har været." Han tilføjede imidlertid, at angreb på BRIKS, af hvilke der har været mange fornylig, "er det bedste tegn på BRIKS' betydning og sammenslutningens betydning for internationale relationer. Hvis dette ikke havde været tilfældet, ville BRIKS simpelthen være blevet ignoreret."

Han bemærkede, at nogle af Ruslands modspillere lider under det problem, at "de ikke kan opfatte ting – og bevare roen –, der ikke passer ind i deres egne begreber eller ideer vedrørende de internationale relationer. Hvis noget ikke bærer påskriften 'undfanget i Vesten', giver det anledning til mistanke og afvisning fra starten af." Den vestlige partiske kritik er så åbenbar, fortsatte Ryabkov, at "den kun kan fremkalde et smil. Folk, der er parate til at fatte en moderne og multipolær verden, burde nærme sig et fænomen som BRIKS på en meget mere afslappet måde", konkluderede han.

Ruslands premierminister Medvedev advarer om »Verdenskrig«

11. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev advarede i dag om, at, hvis arabiske styrker går ind i krigen i Syrien, kunne det blive gnisten til en »ny verdenskrig« og opfordrede indtrængende til våbenhvileforhandlinger i stedet.

»Amerikanerne og vore arabiske partnere må tænke sig godt om: ønsker de en permanent krig?«, citeredes han for at sige til den tyske erhvervsavis *Handelsblatt*. »Tror de virkelig på, at de vil kunne vinde en sådan krig meget hurtigt?«

Han tilføjede: »Alle sider må tvinges til forhandlingsbordet, i stedet for at blive gnisten til en ny verdenskrig«, rapporterede AFP den 11. februar.

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer Tyrkiet mod at invadere Syrien

10. februar 2016 – Vil Tyrkiet invadere Syrien, eller ej?

»Jeg tror ikke, koalitionen under anførelse af amerikanerne, og med Tyrkiet som medlem, vil lade sådanne vanvittige planer blive realiseret«, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview til avisen *Moskovsky Komsomolets*, rapporterer TASS. »Ved mødet i Wien med den Internationale

Gruppe til Støtte for Syrien var vi og USA villige til, og tilbød, at indsætte i dokumenterne, og siden i resolutionen fra FN's sikkerhedsråd, én meget enkel sætning – krisen i Syrien har ingen militær løsning. USA, Rusland og de europæiske stater gik ind for dette«, bemærkede Lavrov. »Nogle amerikanske allierede i området blokerede afgørende ideen. Således, at [det militære scenario – TASS] er helt muligt. Nu hører vi udtalelser om planer om at indsætte landtropper«, tilføjede han.

Lavrov hævdede anklagende, at der finder hemmelige diskussioner sted mellem Tyrkiet og ISIS. Han advarede om, at Tyrkiet stadig sender budskaber, både offentligt og privat, om, at det allerede gør krav på dele af det nordlige Syrien under påskud af at etablere flygtningelejre.

»Tyrkiet fortsætter med at tale om at skabe en sikkerhedszone i det syriske territorium, der er fri af Islamisk Stat«, sagde han. »Alle forstår, at de taler om den del af grænsen, der ligger mellem de to kurdiske enklaver – som forbinder de to styrker, Tyrkiet anser for at være absolut uacceptable, ikke mindst, fordi det ville blokere for Tyrkiets midler til at supplere kæmpere i Syrien og modtage deres kontrabande forsyninger«, sagde Lavrov. »Der er indikationer på, at Islamisk Stats lederskab holder hemmelig kontakt med tyrkiske regeringsfolk«, fortsatte han. »De diskuterer alternative muligheder under de aktuelle omstændigheder, hvor angrebene fra vore luftstyrker alvorligt har begrænset mulighederne for traditionelle smuglerruter«, tilføjede han.

Sergei Glazyev, rådgiver til den russiske præsident, angriber centralbanker og spekulanter

6. februar 2016 – Akademimedlem Sergei Glazyev, økonomen, der er den russiske præsident Vladimir Putins rådgiver for eurasisk integration, har optrappet sine skarpe angreb på den Russiske Centralbank for at promovere spekulanter, undlade at forsvare rublen og således krænke dens forfatningsmæssige ansvar.

Rublen ligger nu omkring 78 til dollar, et kollaps på 50 % siden dens høje kurs af 50 til dollaren i maj, og værre end dens kollaps i januar 2015, med 69 til dollaren, efter at Centralbanken indførte flydende valutakurs i december 2014 sammen med en tårnhøj rentestigning.

»Formålet med de internationale reserver er at sikre den nationale valutas stabilitet – de eksisterer af netop denne grund«, sagde Glazyev til det officielle nyhedsagentur TASS den 21. januar. »Vore internationale reserver er det dobbelte af mængden af rubler i økonomien; det er let at stabilisere rublens kurs, og det ville endda have været muligt at holde en fastkurs i løbet af det forgangne år.« *Financial Times* satte fokus på disse bemærkninger i en artikel, der godtede sig over rublens kollaps og IMF's fremskrivning, der sagde, at Ruslands BNP ville skrumpes med 1 % i 2016 som følge af de faldende oliepriser. *FT* citerede chef for Centralbanken Elvira Nabiullina for at sige, at hun ikke var rede til at tage sådanne tiltag, fordi hun hævdede, at der i øjeblikket ikke var nogen risiko for den finansielle stabilitet.

I løbet af de seneste 10 dage har russiske ledere imidlertid

været engageret i voldsomme debatter over finansminister Anton Siluanovs meddelelse om nødvendigheden af at skære i statsbudgettet for 2016 med 10 % (en halv billion rubler), over krav fra Centralbanken og Finansministeriet om en hastig vedtagelse af bail-in-lovgivning for at gøre en tvungen konvertering af bankindsud til aktier mulig i de mange russiske banker, der nu har alvorlige vanskeligheder; og over beslutningen om at rejse penge ved at privatisere betydelige andele af de tilbageværende statsejede giganter, såsom oliekompaniet Rosneft, Russiske Jernbaner og VTB Bank. Planen for privatisering blev sat på dagsordenen af regeringen i 2012, men blev dengang blokeret af Rosneft-direktør Igor Sechin og daværende chef for Russiske Jernbaner, Vladimir Yakunin.

Den 30. januar talte Glazyev på et talkshow på en russisk nyhedstjeneste, hvor han kom med den anklage, at Ruslands valutamarked er i hænderne på udenlandske spekulanter. Han sagde, at, i løbet af det seneste årti foretog ikke-bosiddende personer tre fjerdedele af alle transaktioner på de russiske finansmarkeder, alt imens de ikke-bosiddende personers andel i valutasektoren er så høj som 90 %. Glazyev bemærkede, at det, der lokker ved spekulation frem for produktiv investering, er »de sindssyge profitmargener«, der ligger på 80-100 %. »Lad mig bemærke«, sagde Glazyev, »at USA's sanktioner ikke vedrører den spekulative kapital, de relaterer kun til langfristede lån, som det er forbudt at udstede til vort land. Med hensyn til spekulanterne – tag et 30-dages lån, og spekuler alt det, du lyster. I betragtning af, at Moskvas Børs køres af spekulanter, så spekulerer de i fluktuationer med anvendelse af gearet kredit og insider-information. Moskvas Børs er blevet landets primære profitcenter, der med det seneste års operationer er blevet det dobbelte af BNP, og fem gange eksport- eller importvolumen. Dette til trods for det faktum, at den økonomiske aktivitet i landet er faldende. De pumper penge over til bankerne og trækker dem væk fra den realøkonomiske sektor, hvor profitraten er 5-7 %.«

Glazyev har netop udgivet en 500-siders bog med titlen, »Den endelige krig: USA er ved at starte den, og tabe den«. Han præsenterede bogen den 20. jan. under en pressekonference i Moskva, som Izborsk Club var vært for, og sammen med ham på diskussionspanelet var den tidligere indenrigsminister og chef for Regnskabskammeret, general Sergei Stepashin, og senator Yevgeni Bushmin, et medlem af Putins parti Forenet Rusland. Under en session, der varede 90 minutter, fremkom Glazyev med den anklage, at den russiske økonomi er i hænderne på »inkompetente personer«, og at den kinesiske model tilbyder et klart og levedygtigt alternativ, som vi kunne have valgt. Glazyev sagde, at det var vanvid at minimere statslige investeringer i økonomien med angivelse af manglende penge på budgettet som grund; at budgetudgifter ikke er den rette kilde til investeringer, men at Centralbanken bør skabe ny kredit og dirigere den, gennem regulering, ind i realøkonomien. Han bemærkede, at investeringer i militæret i det mindste har givet et nettooverskud for realøkonomien og fremskyndet innovation og bevaret industrikapacitet.

Ved præsentationen af bogen påpegede Glazyev også, at BRIKS repræsenterede en bedre fremtid. Han advarede imidlertid den 30. jan. i et interview med Russisk Nyhedstjeneste (RHS) om, at Ruslands handel, inklusive med BRIKS-medlemmer, er i færd med at blive kastet ud i forvirring af Centralbankens politik. »Jeg har været engageret i eurasisk integration«, sagde han. »Vi var succesfulde i at præstere udvikling, vi lagde planer om, at rublen skulle blive en reservevaluta, vi overtalte vore partnere til at handle i rubel ... Nu vil vore partnere ikke høre tale om at handle i nationale valutaer. De mener, at nedskrivningen af valutaen udgør en unfair konkurrence.« Han konkluderede med et hårdt angreb på Centralbanken: »Centralbanken opfylder ikke sin forfatningsmæssige pligt til at sikre kursstabilitet. Som et resultat har vi i dag standset mange investeringsprojekter ... Der er ingen, der ved, hvad kursen vil være i morgen. Under disse betingelser er det umuligt at planlægge erhvervsaktivitet, eller investere, eller

handle i rubel.«

Foto: Sergei Glazyev

Europæisk Lederskabsnetværk opfordrer til at styre konfrontation mellem NATO og Rusland

8. februar 2016 – Europæisk Lederskabsnetværk, der tydeligvis er urolig over den voksende risiko for et militært sammenstød mellem NATO og Rusland, udgav i dag en rapport, der opfordrer til at styre konfrontationen med det formål at reducere risikoen for en eskalering.

Ifølge en sammenfatning, udarbejdet af ledelsen, beskriver rapporten, »Mod en ny ligevægt: En minimering af risiciene ved NATO's og Ruslands nye militære holdninger«, af Likasz Kulesa, »hvordan, i de kommende måneder og år, nye punkter for konkurrence mellem Rusland og NATO sandsynligvis vil fremstå over specifikke beslutninger om deployeringer og øvelser. Hvis denne dynamik med aktion-reaktion ikke kontrolleres, kunne den føre til yderligere forværring af sikkerhedssituationen. Der ville også blive en højere risiko for en utilsigtet eskalering i kølvandet på en indtruffen hændelse, der involverede NATO-landenes og Ruslands væbnede styrker.«

»Som alternativ til forlængelse af spændinger«, fortsætter sammenfatningen, »foreslår rapporten at etablere et nyt sæt praktiske 'spilleregler' for at styre konfrontationen mellem NATO og Rusland, til en mindre politisk og finansiel

omkostning og med reducerede chancer for militær eskalering«. Blandt de »praktiske regler«, som rapporten foreslår, er at gøre øvelser mere forudsigelige, begrænse fremskudte militære deployeringer og afholde sig fra at gøre atomvåben mere centrale for en konfrontation.
<http://www.europeanleadershipnetwork.org/medialibrary/2016/02/07>

[/180d69f6/Towards%20a%20New%20Equilibrium%202016.pdf](#)

Men, som Lyndon LaRouche konstant advarer om, så vil »praktisk adfærd« aldrig fungere. Det, man skal forholde sig til, er den underliggende geopolitiske plan om at skabe betingelserne for Tredje Verdenskrig i sammenhæng med det transatlantiske finanssystems disintegration. Dette begynder med præsident Barack Obamas fjernelse fra præsidentembedet ved forfatningsmæssige midler.

RADIO SCHILLER den 9. februar 2016: Finansverden i opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Ruslands Lavrov adresserer valget mellem to systemer i verden:

Geopolitik, eller nationer, der går sammen om at konfrontere fælles udfordringer

26. januar 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indledte sin årlige året-der-gik-pressekonference, der blev udsendt live på russisk, fransk og engelsk, i dag, med et tema, der var gennemgående under hele konferencen: der er »to modstridende fremgangsmåder« i den stadig mere intense »globale rivalisering« over formen for et nyt, internationalt system. Der er dem, der søger at danne »et mere ligeværdigt, polycentrisk, internationalt system«, og dem, der søger at sinke denne udvikling med det formål at »bevare dominansen i globale anliggender og påtvinge andre sin vilje«.

Disse afvigende tilgange blev stillet i kontrast til hinanden i løbet af pressekonferencen i Lavrovs beskrivelse af de russisk-kinesiske relationer og USA's relationer med Rusland. Lavrov sagde, at »båndene mellem Rusland og Kina gennemlever deres bedste periode nogensinde«. Rusland har en udstrakt grad af organisationer til samarbejde med Kina, som de ikke har med noget andet land, og deres relation bygges op på basis af international lov og FN's charter.

USA's relationer med Rusland er, på den anden side, formet af USA's politik for at forsøge at »inddæmme« Rusland, hvilket begyndte »længe før krisen i Ukraine«. På et spørgsmål om en

eventuel »genstart« af de russisk-amerikanske relationer, havde Lavrov et brugbart forslag til et generelt eftersyn af den amerikanske politik:

»Vi forstår, at USA er interesseret i at have færre konkurrenter, i det mindste nogen, der kan sammenlignes med dem selv. Det ses tydeligt i USA's relationer med Kina og Europa ... En genstart ville være godt, men det skal være mellem USA og hele verden.«

Et engelsk udskrift af Lavrovs åbningstale er tilgængeligt på Udenrigsministeriets webside og giver et overblik over det globale »kriselandskab« og de skift, der opstod i løbet af 2015 fra de modstridende fremgangsmåder. Her fremfører han principperne for »sand ligeværdighed, gensidig hensyntagen til den andens interesser og fælles indsats for fælles mål«, som er de støttepiller, på hvilke BRIKS, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre integrationsgrupperinger i det »postsovjetiske rum« hviler på, som modeller for det, der behøves i det 21. århundrede. Rusland står »klar til at arbejde på at harmonisere integrationsprocesser og opbygge broer, i særdeleshed, mellem Europa, Eurasien og det asiatiske Stillehavsområde«, specificerede han og citerede principaftalen om at integrere den Eurasiske Økonomiske Unions aktiviteter med Kinas Økonomiske Silkevejsbælte.

»Der er intet alternativ til samarbejde på bred basis for at søge en løsning på krisen«, sagde Lavrov.

» ... Vi er klar til det tætteste og mest konstruktive samarbejde med vore vestlige partnere, inklusive Europa og USA, og er åbne over for en progressiv udvikling af samarbejde med dem. Men udelukkende på en ligeværdig og gensidigt gavnlig basis, med parter, der afholder sig fra indblanding i hinandens interne anliggender og respekterer alle siders fundamentale interesser.

»Vore vestlige kolleger siger undertiden irriteret, at der

ikke bliver nogen 'normale standardoperationer' med Rusland ... Heri er vi enige med dem: der vil sandelig ikke blive nogen 'normale standardoperationer', når de forsøger at påtvinge os aftaler, der primært agter enten den Europæiske Unions eller USA's interesser og søger at overbevise os om, at det ikke ville skade vore interesser. Den historie er forbi. En ny historie begynder, der kun kan udvikle sig på basis af lighed og andre principper for international lov.«

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnligt. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i naboterritorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler, ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi

imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?»

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden

asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

Vladimir Putin adresserer britiske, geopolitiske

angreb på Tyskland i interview med Bild Zeitung

11. januar 2016 – I et eksklusivt, vidtrækkende interview med Tysklands førende massetabloidavis, *Bildzeitung*, der blev udgivet i dag, men blev gennemført den 5. januar i Sotji, Rusland, greb den russiske præsident Vladimir Putin på afgørende vis ind imod britisk geopolitik, der især har været rettet imod Tyskland efter Berlinmurens fald, og fortsat er rettet imod Tyskland i dag, med det formål at sikre en permanent Øst-Vest-konflikt og krig, i stedet for enhed og samarbejde gennem sådanne initiativer som politikken for »Ét bælte, én vej«, som BRIKS-medlemmet Kina og dets allierede har fremmet, og som Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik for Verdenslandbroen.

På spørgsmålet fra *Bilds* interviewere, »Hvad gjorde vi forkert?« efter afslutningen af den Kolde Krig, svarede Putin, »Vi overvandt ikke delingen af Europa: for 25 år siden faldt Berlinmuren, men delingen af Europa blev ikke overvundet, usynlige mure blev simpelthen flyttet mod Øst«, sagde han. »Dette skabte grundlaget for gensidige beskyldninger, misforståelser og fremtidige kriser.« Putin afslørede dernæst, at han havde undersøgt dokumenterne og mødeudskrifterne fra de drøftelser, der fandt sted i 1990 efter Berlinmuren faldt, især Egon Bahrs bemærkninger, »allerede tysk politiks patriark« og en »vis gammel tysker«. Daværende tyske udenrigsminister Gerhard Schröder, kansler Helmut Kohl og de sovjetiske ledere Gorbatsjov og hr. Falin fra det Russiske Kommunistpartis Centralkomite deltog også. Putin understregede, at han og Gerhard Schröder stadig er gode venner.

Præsident Putin rapporterede, at Bahr den 26. juni 1990 sagde: »Hvis vi ikke, samtidig med den tyske genforening, tager afgørende skridt til at overvinde opdelingen af Europa i

fjendtlige blokke, kan begivenhederne tage en så ufordelagtig vending, at USSR vil blive dømt til international isolation.« Bahr talte om nødvendigheden af at skabe en ny alliance i hjertet af Europa, forklarede den russiske præsident. »Europa bør ikke gå til NATO. Hele Centraleuropa, med eller uden Østtyskland, burde have dannet en separat alliance med deltagelse af både Sovjetunionen og USA. Og så siger han: 'NATO som organisation, i det mindste dens militære strukturer, må ikke udvides til at omfatte Centraleuropa.'«

Bahr, tilføjede Putin, var »overbevist om, at det var nødvendigt at ændre formatet radikalt og bevæge sig væk fra den Kolde Krigs tid. Men vi gjorde intet«. Nu »er det, som Bahr advarede om, sket«. Hele Europa blev ikke forenet, som Bahr anbefalede, og i stedet »begyndte NATO at udvides mod Øst«.

Den russiske præsident berørte igen spørgsmålet om NATO og det ikke urelaterede spørgsmål om terrorisme, som Putin sagde »også blev brugt som et middel til at bekæmpe Rusland« i 1990'erne.

»Hvis der havde været nogen, der havde lyttet til Gerhard Schröder, til [daværende franske præsident] Jacques Chirac og til mig, ville der måske ikke have været nogen af den seneste tids terrorangreb i Paris, lige såvel som der ikke ville have været en opkomst af terrorisme i Irak, Libyen eller andre lande i Mellemøsten«, fortsatte Putin. »Vi konfronteres med fælles trusler, og vi ønsker stadig, at alle lande, både i Europa og i hele verden, må forene deres indsats for at bekæmpe disse trusler, og vi tilstræber stadig dette. Jeg refererer ikke kun til terrorisme, men også til kriminalitet, menneskehandel, miljøbeskyttelse og mange andre fælles udfordringer. Men dette betyder imidlertid ikke, at det er os, der skal være enige med alt, som andre beslutter om disse og andre spørgsmål. Desuden, hvis nogen er utilfredse med vores standpunkt, så kunne de finde en bedre mulighed end at erklære os for en fjende hver gang. Ville det ikke være bedre at lytte

til os, at reflektere kritisk over det, vi siger, at blive enige om noget og søge fælles løsninger?»

Putins diskussion om Ruslands forhold til Tyskland er lærerig. På trods af alt, hvad der er sket i løbet af det seneste årti, og forsøg på at »ødelægge vore relationer gennem massemedierne og antirussisk retorik«, så forbliver relationerne dog tætte, fordi begge nationers befolkning har en følelse af slægtskab over for hinanden.

Russisk-tysk økonomisk og strategisk samarbejde var til gavn for begge nationer og skabte jobs, mellemfolkeligt og kulturelt samarbejde, Skt. Petersborg Dialogforum, blandt andet. Og, understregede han, Tyskland og Rusland arbejdede sammen for at forsøge »at forhindre negative udviklinger i Mellemøsten og Irak, sammen«.

De »tåbelige og skadelige« sanktioner, der er påtvunget Rusland, har skadet begge nationer, påpegede Putin: handelsvolumen i dollars er faldet med 50 %, og mange af de jobs, der blev skabt af russisk-tysk samarbejde, er gået tabt. »Vi vil imidlertid«, understregede Putin, »overvinde de vanskeligheder, vi konfronteres med i dag«, idet der stadig er mange tilgange til samarbejde inden for mange områder. Kansler Merkel og Putin er mødtes regelmæssigt ved diverse begivenheder«, sagde han. »Jeg tror, jeg mødte hende syv gange og havde 20 telefonsamtaler med hende i 2015 ... så relationerne udvikler sig stadig, Gud ske lov, og jeg håber, de vil udvikle sig yderligere.«

Kreml har udgivet en engelsk oversættelse af præsidentens interview, der kan ses her: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/51154>.

Bilds originale tyske artikel er tilgængelig på <http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/interview-mit-dem-russischen-praesidenten-russland-44091672.bild.html>

Og dens engelske oversættelse er tilgængelig på:

<http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/russian-president-vladimir-putin-the-interview-44092656.bild.html>

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd: